

РЕШЕНИЕ

№ 21628

гр. София, 24.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.06.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Калин Куманов

Стоян Тонев

при участието на секретаря Лилия Благоева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **4473** по описа за **2025** година докладвано от съдия Камелия Серафимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото касационно производство е по реда на чл.208 и сл.АПК, във връзка с чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на „МАГИ ИВ“ ЕООД - ГР. С. срещу Решение № 356/28.01.2025 година, постановено по н.а.х. дело № 9579/2024 година по описа на СРС, 2 състав.

В касационната жалба се навеждат подробни доводи за неправилност на обжалваното съдебно решение. Твърди се, че СРС неправилно е приел, че Наказателното постановление е издадено при спазване на административно- производствените правила, като в него не е посочено и не е индивидуализирано достатъчно добре къде именно е извършено нарушението, липсва достатъчна индивидуализация на мястото и датата на извършване на нарушението и не е ясно кое именно предложение на чл.114,т.1 от ЗТ се твърди да е нарушението, и кое от изискванията е нарушил касаторът, като не е отчел обстоятелството, че веднага след като е изтекло Удостоверението касаторът е подал Заявление за издаване на такова и е издадено Временно удостоверение от 03.04.2024 година, и дори да е извършено нарушението,бързото му поправяне е обезличило обществената опасност, като дори и да е налице нарушение, то е маловажно. Иска се отмяна на Решението и отмяна на Наказателното постановление.

В съдебно заседание, касаторът– „Маги Ив“ ЕООД редовно и своевременно призован, не изпраща представител. От процесуалния представител на същия е постъпила писмена защита.

Ответникът по касация- Директор РД на областите С., Софийска, К., П. и Б. при КЗП редовно

и своевременно призован, не изпраща представител.

СГП редовно и своевременно призована, се представлява от прокурор В., който намира касационната жалба за неоснователна и моли да бъде оставено в сила решението на СРС.

Административен съд-София-град, след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите и изразените становища на страните, прие за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна. Съображенията за отва са следните:

От доказателствата по делото е установено, че касаторът е развивал туристическа дейност в стопанисван от него търговски обект- Ресторант „Ветрило“, находящ се в [населено място], „ж.к“ М. 1“ [жилищен адрес] като е имал Удостоверение за категоризация на заведението за хранене, издадено от Столична община със срок на валидност- до 06.02.2024 година. На 13.03.2024 година в Комисия за защита на потребителите чрез електронна платформа е постъпил сигнал от потребител М. Г. Г., заведен с вх. №С-03-1470, в който потребителят се оплакал от предоставена от търговеца „Ветрило“ „ЕООД „невярна информация“, свързана с констатирано различие между вписаните в менюто на ресторант „Ветрило“ – М. грамажи на предлаганите ястия и действителните количества, доставяни на клиентите. По повод сигнала е иницириана проверка, възложена на служители при КЗП, които на 28.03.2024 година извършили посещение на търговския обект-Ресторант „Ветрило“, находящ се на в [населено място], ж. к. М. 1“ бл.144 и след като се легитимирали, органите пристъпили към проверка, протекла в присъствието на служител на касатора , в хода на която проверяващите констатирали, че на видно място в заведението не е поставено Удостоверение за утвърдена категория или временно удостоверение за открита процедура по категоризация, като от касатора е представено единствено Удостоверение с №15503, чиято валидност е изтекла на 06.02.2024 година, установено е, че в обекта се предоставя туристическа услуга – ресторантьорство. Заведението за хранене и развлечение разполагало със 150 седящи места в търговската зала, предлагали се за продажба храни и напитки по цени, обявени чрез меню в български лева и в заведението имало клиенти, които се обслужвали от сервитьори.

Резултатите от извършената проверка са отразени в Констативен протокол №К-

2755141/28.03.2024 година, съставен от присъстващите служители и от присъствалия по време на извършване на проверката служител в заведението, като изрично е отправена Покана до собственика на заведението, да се яви в сградата на проверяващия орган на 05.04.2024 година в 10:30 часа, като представи документи, удостоверяващи предприети действия по категоризиране на туристическия обект, както и за участие в процедура по съставяне на АУАН. На 05.04.2024 година предвид неявяване на собственика на заведението- касатор в КЗП при условията на чл.40, ал.2 от ЗАНН е съставен АУАН за извършено нарушение на нормата на чл.114, т.1 от Закона за туризма. След отправена Покана до касатора на 10.04.2024 година в КЗП се явил пълномощник на касатора, на когото е връчен препис от АУАН и подписан от него без възражения, като пълномощникът представил на контролните органи и заверено копие от Заявление с вх.№18731/29.03.2024 година, подадено до Общинска администрация за откриване на процедура по категоризиране на ресторант „Ветрило“ като заведение за хранене и развлечение, като на основание чл.130, ал.1 от ЗТ на 03.04.2024 година е издадено Временно удостоверение №18731/03.04.2024 година относно ресторант „Ветрило“, стопанисвано от касатора на посочения адрес.

Въз основа на АУАН на 14.05.2024 година ответникът по касация издал обжалваното Наказателно постановление №К-005434/14.05.2024 година, с което на основание чл.206, ал.1 от

ЗТ на касатора е наложена „имуществена санкция“ в размер на 1000 лева за нарушение на чл. 114, т. 1 Закона за туризма.

СРС е анализирал приложените по делото писмени доказателства и събраните в хода на процеса гласни такива и обосновано е приел, че са спазени процесуалните правила при съставянето на АУАН и издаване на НП, и същите съдържат задължителни реквизити, а нарушението и обстоятелствата, при които е извършено са описани изчерпателно и ясно в достатъчна степен, за да удовлетворят изискванията за пълнота на обвинителната теза и адекватното упражняване на реципрочното ѝ право на защита на лицето, срещу което се насочва административнонаказателната принуда и ясно е формулирано изпълнителното деяние, времето и мястото на нарушението, като мястото на извършване на нарушението е индивидуализирано в достатъчна степен, за да удовлетвори изискването за ясно очертани пространствени параметри на нарушението, ангажиран е административен адрес, с уточнението, че на него се помещава ресторант, който се стопанисва от дружеството, а обстоятелството, че не е названо наименованието му, респективно не е конкретизиран етажът, на който е разположен, правилно е прието от СРС, че не поражда съмнение, че органите са констатирали пропуски в туристическата дейност, извършвана в друго заведение, а не в ресторант от веригата „Ветрило“.

В тази насока неоснователни са доводите на касатора, че при издаване на НП и при съставяне на АУАН са допуснати съществени нарушения на административно- производствените правила, още повече, че от представените Удостоверения е видно, че в тях е вписан адрес, идентичен на този, отразен в АУАН и НП, както и в АУАН и НП ясно е посочената датата на извършване на нарушението, която дата съответства и на датата на установяването му 28.03.2024 година, а нарушението е достатъчно индивидуализирано, позволяваща на касатора да разбере в какво се изразява нарушението, осъществено чрез бездействие и действие- предоставяне на туристически услуги и бездействие, свързано с отсъствие на инициатива търговецът да предприеме действия за категоризация на обекта, в който ще упражнява своята дейност и моментът, в който нарушението е констатирано за първи път – към датата на извършената проверка на място. Правилен е изводът на СРС, че в АУАН и НП двете възможни хипотези, визирани в текста на чл.114, т.1 от ЗТ (удостоверение за категоризация и временно удостоверение) ясно е дефинирано в какво точно се изразява нарушението.

След като нарушението е доказано по несъмнен начин, както и участието на нарушителя в него, то законосъобразно е ангажирана административно- наказателната отговорност на касатора за извършено нарушение на чл. 114, т.1 от ЗТ и на основание чл.206, ал.1 от ЗТ му е наложена „имуществена санкция“ в размер на 1000 лева. Разпоредбата на чл.114, т.1 от ЗТ предписва на своите адресати - лицата, извършващи хотелиерство и/или ресторантьорство в туристически обекти по чл. 3, ал. 2, т. 1, 2 и 3 да предоставят туристически услуги в категоризиран туристически обект или в обект, за който е издадено временно удостоверение за открита процедура по категоризиране. Разпоредбата на чл.3, ал.2, т.1, 2 и 3 от ЗТ отнася към категорията „Туристически обекти“: „местата за настаняване: клас А - хотели, мотели, апартаментни туристически комплекси, вилни селища, туристически селища и вили; клас Б – семейни, хотели, хостели, пансиони, почивни станции, къщи за гости, бунгала и къмпинги; клас В –стаи за гости и апартаменти за гости; заведенията за хранене и развлечения (самостоятелни и прилежащи към места за настаняване) - ресторанти, заведения за бързо обслужване, питейни заведения, кафе-сладкарници и барове; туристическите хижи, туристическите учебни центрове и туристическите спални и прилежащите към тях заведения за хранене -туристически столови, туристически бюфети и туристически столови със сервитюрско обслужване“.

СРС е анализирал подробно събраните доказателства и въз основа на тях е приел, че касаторът с

оглед развиваната от него дейност в заведение за хранене „В“, разположено на адрес: [населено място], ж. к. „Владсот 1, бл.144 е адресат на правилото на чл.114, т.1 от ЗТ, и предлаганите от търговеца услуги в обекта му попадат в категорията „туристическа дейност“, по смисъла на чл.3, ал.1, т.3 от ЗТ, доколкото са свързани с „ресторантьорство“ – понятие, чието съдържание е рамкирано в текста на §1, т.57 от ДР на ЗТ, а дейността е упражнявана в туристически обект по чл.3, ал.2, т.3 от ЗТ - ресторант, където, съобразно определението в §1, т.32 от ДР на ЗТ са били предлагани „кухненска и сладкарска продукция, алкохолни и безалкохолни напитки“, а „обслужването на клиентите е с квалифицирани сервитьори с използване на специални форми на сервиране“, и за така упражняваната туристическа дейност обаче касаторът не е притежавал към момента на извършената спрямо него проверка на 28.03.2024 година нито Удостоверение за утвърдена категория на заведението за хранене и развлечения, нито Временно удостоверение за открита процедура по категоризация, а Удостоверението за категоризация е с изтекла валидност към 06.02.2024 година- близо два месеца преди датата на установяване на нарушението, а новото Временно удостоверение е издадено на 03.04.2024 година въз основа на подадено от задълженото лице на 29.03.2024 година след установяване на нарушението. Правилен е изводът на СРС, че административнонаказващият орган правилно е приложил санкционната разпоредба на чл. 206, ал. 1 ЗТ, която имплицитно препраща към визираното в чл. 114, т. 1 ЗТ правно задължение, а наложената санкция е в минимален размер. Правилен е изводът на СРС, че нарушението не е маловажно според изискванията на ТР № 1 от 12.12.2007 год. по т.н.д. №1/2007 год., ОСНК на ВКС и не попада в хипотезата на чл.28 от ЗАНН, когато предвид липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства нарушението представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на административно нарушение от съответния вид, установил е, че нарушението е на просто извършване- довършено със самия факт на осъществяване на изпълнителното деяние – предоставяне на туристически услуги в обект без необходимата категоризация, като не се изисква настъпването на съставомерен резултат и от значение за преценката е доколкото е приложим институтът на маловажния случай е степента, с която формалното нарушение е застрашило обществените отношения, като макар и извършено за първи път, конкретното деяние разкрива типичен за вида си интензитет на проявление и не сочи по- ниска степен на обществена опасност в сравнение с другите нарушения от вида- значителен брой места, обслужвани в ресторанта (общо 150), установените към момента на проверката клиенти в заведението, както и констатацията, че жалбоподателят е търговец, развиващ туристическа дейност от дълъг период от време, който е бил запознат със законовата процедура по категоризация, както и периодът, в който касаторът е развивал туристическа дейност без да има издадено Удостоверение за категоризация на обекта – до 06.02.2024 година, като в проверявания обект е извършвана ресторантьорска дейност, несъобразена с императивните законови предписания, и от инициралия проверката на КЗП сигнал. Нарушението на разпоредбата на чл.114, т.1 от ЗТ засяга обществени отношения, налагащи по-висока степен на защита и свързани с контрола върху дейността на туристическите обекти. Въвеждането на задължение за категоризацията на последните създава гаранции, че в туристическата дейност ще бъдат съобразявани единни критерии относно качеството на предоставяните услуги и пряко рефлектира върху адекватността на защитата на техните потребители. В този смисъл и при преценка на баланса между засегнатите обществени отношения и интереса на наказаното лице, следва да се даде превес на дисциплинирането на субектите към изпълнение на всички законови изисквания, регулиращи правното им положение. Правилен е изводът на СРС, че предприетите действия от страна на касатора по реда на чл.128 и следващите от ЗТ още в деня, следващ извършената проверка от органите на КЗП не могат да

доведат до извод, че е налице маловажен случа, а напротив – действията са предприети само и единствено с цел да се наложи минималният размер на предвидената в закона санкция,

Решението на СРС като изключително мотивирано и правилно следва да бъде оставено в сила.

Страните не са заявили претенции за присъждане на разноси.

Воден от гореизложеното и на основание чл.221,ал.3 АПК, Административен съд София- град

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ № 356/28.01.2025 година, постановено по н.а.х. дело № 9579/2024 година по описа на СРС, 2 състав.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2